

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2024. gada 25. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Transports – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Sabiedrisko pakalpojumu līgumi – Sabiedrisko pakalpojumu saistības – Kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu – 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sabiedrisko pakalpojumu līgumu obligātais saturs – Kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu aprēķināšanas parametri – Iepriekšēju, objektīvu un pārskatāmu parametru noteikšana – Konkursa procedūras neesamība – Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikumā ietvertu kompensācijas aprēķināšanas noteikumu piemērošana – Valsts tiesiskajā regulējumā kompensācijas samaksai paredzētie nosacījumi – Kompensācijas summas noteikšana likumā par valsts budžetu attiecīgajam gadam un šīs summas pārskaitīšana kompetentajai valsts iestādei – Kompensācijas aprēķināšanas parametru noteikšana, atsaucoties uz vispārīgiem noteikumiem

Lietā C-390/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Okrazhen sad – Burgas* (Burgasas apgabaltiesa, Bulgārija) iesniegusi ar 2022. gada 7. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 14. jūnijā, tiesvedībā

Obshtina Pomorie

pret

“ANHIALO AVTO” OOD,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], (referents), tiesneši Z. Čehi [*Z. Csehi*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un D. Gracijs [*D. Gratsias*],

ģenerālvokāts: A. Rants [*A. Rantos*],

sekretāre: R. Stefanova-Kamiševa [*R. Stefanova-Kamisheva*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2023. gada 21. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Obshtina Pomorie* vārdā *Y. Boshnakov, advokat,*

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

- Bulgārijas valdības vārdā – *T. Mitova* un *L. Zaharieva*, pārstāves,
  - Eiropas Komisijas vārdā – *P. Messina*, *E. Rousseva* un *F. Tomat*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2023. gada 5. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.), normas, it īpaši tās 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Obshtina Pomorie* (Pomorijas pašvaldība, Bulgārija) un “*ANHIALO AVTO*” OOD (turpmāk tekstā – “*Anhialo*”), transporta sabiedrību, ar kuru ir noslēgts sabiedrisko pakalpojumu līgums, par kompensāciju, kas šai pašvaldībai ir jāmaksā kā atlīdzība par izmaksām, kuras radušās, izpildot sabiedriskā pasažieru transporta, izmantojot autobusu, saistības.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Atbilstoši Regulas Nr. 1370/2007 9., 27. un 30. apsvērumam:
  - “(9) [...] Lai nodrošinātu pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes pret konkurējošiem pakalpojumu sniedzējiem un proporcionalitātes principa piemērošanu, piešķirot kompensācijas vai ekskluzīvas tiesības, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes pakalpojumu valsts līgumā ar izraudzīto sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju būtu definēta sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību būtība un tādas atlīdzības apjoms, par ko panākta vienošanās. Līguma forma vai nosaukums var atšķirties atkarībā no dalībvalsts tiesību sistēmas.
- [..]
- (27) Kompensāciju, ko piešķir kompetentās iestādes, lai segtu izmaksas, kas radušās, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, aprēķina tā, lai novērstu pārmērīgu kompensāciju. Ja kāda kompetentā iestāde paredz piešķirt pakalpojumu valsts līgumu, neizsludinot konkursu, tai būtu jāievēro arī sīki izstrādāti noteikumi, nodrošinot, lai kompensāciju summa būtu atbilstīga, un atspoguļojot vēlmi nodrošināt pakalpojumu efektivitāti un kvalitāti.

[..]

(30) Uz pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumiem, kas piešķirti tieši, būtu jāattiecināta lielāka pārredzamība.”

4 Regulas Nr. 1370/2007 1. panta “Mērķis un piemērošanas joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šīs regulas mērķis ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktu noteikumiem noteikt, kā kompetentās iestādes var rīkoties sabiedriskā pasažieru transporta jomā, nodrošinot vispārējas nozīmes pakalpojumus, lai, cita starpā, to būtu vairāk, lai tie būtu drošāki, kvalitatīvāki vai ar mazākām izmaksām, nekā tas būtu panākams ar tirgus spēkiem vien.

Lai to nodrošinātu, šajā regulā ir definēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem kompetentās iestādes, kad tās uzliek saistības sniegt sabiedriskos pakalpojumus vai slēdz attiecīgus līgumus par šādiem pakalpojumiem, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem kompensē radušās izmaksas un/vai kā atlīdzību par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi piešķir ekskluzīvas tiesības.”

5 Šīs regulas 2. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

h) “tieša piešķiršana” ir pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līguma [slēgšanas tiesību] piešķiršana noteiktam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam bez iepriekšējas konkursa procedūras;

i) “pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgums” ir viens vai vairāki akti, kas uzliek juridiskas saistības un kuros ir apliecināta kādas kompetentās iestādes vienošanās ar sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju, uzticot šim sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam tādu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu apsaimniekošanu un sniegšanu, uz kuriem attiecas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības; atkarībā no dalībvalsts tiesību aktiem līgums var būt arī kompetentās iestādes pieņemts lēmums:

– individuāla tiesību akta vai normatīva akta formā vai

– kurā ir nosacījumi, kā kompetentā iestāde pati sniedz pakalpojumus vai uztic šādu pakalpojumu sniegšanu tieši pakļautam pakalpojumu sniedzējam;

[..]

l) “vispārējs noteikums” ir pasākums, kas bez diskriminācijas attiecas uz visiem viena tipa sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem kādā ģeogrāfiskā apgabalā, par ko ir atbildīga kompetentā iestāde;

[..].”

6 Minētās regulas 3. panta “Pakalpojumu valsts [Sabiedrisko pakalpojumu] līgumi un vispārēji noteikumi” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja kompetentā iestāde nolemj izvēlētajam pakalpojumu sniedzējam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi piešķirt ekskluzīvas tiesības un/vai kompensāciju, tā to dara saskaņā ar pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgumu.”

- 7 Regulas Nr. 1370/2007 4. panta “Obligātais pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgumu un vispārējo noteikumu saturs” 1. punktā noteikts:

“Pakalpojumu valsts [Sabiedrisko pakalpojumu] līgumos un vispārējos noteikumos:

[..]

b) iepriekš objektīvi un pārredzami jānosaka:

- i) parametri kompensācijas maksājumu, ja tādi ir, aprēķināšanai; un
- ii) jebkuru piešķirto ekskluzīvo tiesību veids un apjoms;

tādā veidā, lai būtu novērsta pārmērīga kompensēšana. Attiecībā uz pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgumiem, kas piešķirti saskaņā ar 5. panta 2., 4., 5. un 6. punktu, šos parametrus nosaka tā, lai neviens kompensācijas maksājums nevarētu pārsniegt to summu, kas vajadzīga, lai segtu neto finanšu ietekmi uz izmaksām un ieņēmumiem, kas radusies, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā ar to saistītos ieņēmumus, ko patur sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, un samērīgu peļņu;

[..].”

- 8 Šīs regulas 5. panta “Pakalpojumu valsts līgumu [sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršana” 5. punktā ir paredzēts šādi:

“Ja pakalpojumu sniegšanā iestājas pārtraukums vai pastāv tieši draudi, ka varētu rasties šāda situācija, kompetentā iestāde var veikt ārkārtas pasākumus. Šie ārkārtas pasākumi ir tiešs piešķirums vai oficiāla vienošanās par pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līguma pagarināšanu, vai prasība izpildīt noteiktas saistības attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. [..]”

- 9 Atbilstoši minētās regulas 6. panta “Kompensācija par sabiedriskiem pakalpojumiem” 1. punktam:

“Visas kompensācijas, kas ir saistītas ar kādiem vispārējiem noteikumiem vai kādu pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgumu, atbilst 4. pantā ietvertajiem noteikumiem neatkarīgi no tā, kā līgums piešķirts. Visas kompensācijas neatkarīgi no to būtības, kuras ir saistītas ar kādu valsts līgumu, kas tieši piešķirts saskaņā ar 5. panta 2., 4., 5. vai 6. punktu, vai ar kādiem vispārējiem noteikumiem, atbilst arī pielikumā ietvertajiem noteikumiem.”

- 10 Regulas Nr. 1370/2007 pielikuma “Kompensācijai piemērojamās prasības 6. panta 1. punktā minētajos gadījumos” 2. punkts ir formulēts šādi:

“Kompensācija nevar būt lielāka par summu, kas atbilst neto finanšu ietekmei, kura ir vienāda ar kopējo ietekmi – pozitīvu vai negatīvu –, kāda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ievērošanai ir uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja ieņēmumiem un izmaksām. Ietekmes novērtē, salīdzinot stāvokli, kādā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības ir izpildītas, ar tādu stāvokli, kas rastos, ja saistības nebūtu pildītas. Lai aprēķinātu neto finanšu ietekmi, kompetentā iestāde izmanto šādu shēmu:

izmaksas, kas rodas saistībā ar kompetentās iestādes/iestāžu uzliktām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kuras iekļautas pakalpojumu valsts līgumā un/vai vispārējos noteikumos, vai ar šādu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību kopumu,

mīnus jebkura pozitīva finansiāla ietekme, kas radusies tīklā, kurā sniedz pakalpojumus saskaņā ar attiecīgajām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām,

tarifu ieņēmumi vai jebkuri citi ieņēmumi, kas rodas, izpildot attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības,

plus samērīga peļņa

ir neto finanšu ietekme.”

Bulgārijas tiesības

Autotransporta likums

- 11 *Zakon za avtomobilnite prevozi* (Autotransporta likums; 1999. gada 17. septembra DV Nr. 82), redakcijā, kas piemērojama pamatlīetā, 4. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

“(1) Bulgārijas Republikas valsts budžetā katru gadu iekļauj izdevumus, ar kuriem paredzēts:

1. pēc transporta, informācijas tehnoloģiju un sakaru ministra priekšlikuma subsidēt pasažieru transportu nerentablos autobusu maršrutos pilsētās un transportu kalnainos un citos apvidos;

2. kompensēt ieņēmumu samazinājumu, kas rodas, piemērojot tiesiskajā regulējumā noteiktos tarifus konkrētām ceļotāju kategorijām.

[..]

(3) Šā panta 1. punktā minēto naudas līdzekļu piešķiršanas nosacījumus un kārtību, kā arī nosacījumus un kārtību tiesību aktos paredzēto biļešu izsniegšanai konkrētu kategoriju pasažieru pārvadāšanai pēc transporta, informācijas tehnoloģiju un sakaru ministra priekšlikuma nosaka Ministru padomes pieņemtos noteikumos.”

2005. gada 4. aprīļa Noteikumi Nr. 3

- 12 2005. gada 4. aprīļa *Naredba n° 3 za usloviata i reda za predostavyane na sredstva za subsidirane na prevoza na patnitsite po nerentabilni avtobusni linii vav vatreshnogradskia transport i transporta v planinski i drugi rayoni* (Noteikumi Nr. 3 par nosacījumiem un kārtību, kādā subsidē pasažieru pārvadājumus ar autobusu nerentablos maršrutos pilsētās, kā arī kalnainos un citos apvidos; 2005. gada 15. aprīļa DV Nr. 33) 1. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Šajos noteikumos ir izklāstīti nosacījumi un kārtība to subsīdiju piešķiršanai, kas paredzētas valsts budžetā par pasažieru pārvadājumiem iekšzemes pilsētās un pasažieru starppilsētu pārvadājumiem valsts kalnainos apvidos un mazapdzīvotās pierobežas teritorijās.”

2015. gada noteikumi

- 13 2015. gada 29. marta *Naredba za usloviata i reda za predostavyane na sredstva za kompensirane na namalenite prihodi ot prilaganeto na tseni za obshtestveni patnicheski prevozi po avtomobilnia transport, predvideni v normativnite aktove za opredeleni kategorii patnitsi, za subsidirane na obshtestveni patnicheski prevozi po nerentabilni avtobusni linii vav vatreshnogradskia transport i transporta v planinski i drugi rayoni i za izdavane na prevozni dokumenti za izvarshvane na prevozite* (Noteikumi par nosacījumiem un kārtību tādu naudas līdzekļu piešķiršanai, kuri

paredzēti, lai kompensētu ieņēmumu samazinājumu, ko rada tiesiskajā regulējumā paredzēto sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu tarifu piemērošana atsevišķām pasažieru kategorijām, un lai subsidētu sabiedrisko pasažieru transportu nerentablos autobusu maršrutos saistībā ar pārvadājumiem pilsētās un pārvadājumiem kalnainos un citos apvidos un pārvadājumiem nepieciešamo biļešu izsniegšanu; 2015. gada 7. jūlija *DV* Nr. 51), redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiem (turpmāk tekstā – “2015. gada noteikumi”), 1. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“(1) Šajos noteikumos ir izklāstīti nosacījumi un kārtība, kādā pārvadātājiem, kuri izpilda sabiedrisko pakalpojumu saistības, piešķir valsts budžetā paredzētus naudas līdzekļus, lai kompensētu un subsidētu pasažieru bezmaksas pārvadājumus un pārvadājumus par samazinātu cenu, kā arī pasažieru pārvadājumus pilsētās un starppilsētu pārvadājumus kalnainos apvidos un citās mazapdzīvotās valsts teritorijās.

(2) Šā panta 1. punktā minētie naudas līdzekļi ir kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu – pasažieru pārvadājumiem – Regulas [Nr. 1370/2007] izpratnē; tos piešķir, ievērojot minētajā regulā un spēkā esošajos valsts tiesību aktos izklāstītos nosacījumus un kārtību.”

14 Šo noteikumu 2. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Šajos noteikumos paredzētos naudas līdzekļus piešķir apmērā līdz summai, kas noteikta valsts budžeta likumā par attiecīgo gadu.”

15 Saskaņā ar minēto noteikumu 3. panta 1. un 4. punktu:

“(1) Šajos noteikumos minētos naudas līdzekļus piešķir kā mērķpārskaitījumu no valsts budžeta, izmantojot elektronisko budžeta maksājumu sistēmu (sistēma *SEBRA*). Šajā nolūkā nosaka ierobežojumus pašvaldībām, kuras veic sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanas tiesību piešķiršanas juridisko procedūru atbilstoši Regulai Nr. 1370/2007 un Publiskā iepirkuma likuma vai Koncesiju likuma noteikumiem, ievērojot publiskuma un pārredzamības, brīvas un godīgas konkurences, vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principus.

[..]

(4) Pašvaldību vadītāji maksā pārvadātājiem atlīdzību par faktiski sniegtajiem pārvadājumu pakalpojumiem.”

16 Šo noteikumu 55. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Subsīdijas pasažieru pārvadājumiem pārvadātājiem piešķir no pašvaldību budžeta un nepārsniedzot summu, kas atbilst sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildes neto finansiālajai ietekmei.

2. Neto finansiālo ietekmi aprēķina atkarībā no izmaksām saistībā ar kompetentās iestādes noteiktajām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kuras izklāstītas sabiedrisko pakalpojumu līgumā un/vai vispārējos noteikumos, atskaitot jebkādu pozitīvu finansiālo rezultātu, kas rodas tīklā, kurš darbojas, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, neskaitot tarifu ieņēmumus vai jebkādus citus ieņēmumus, kas gūti, izpildot attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kā arī saprātīgu peļņu.”

17 2015. gada noteikumu 56. pantā ir paredzēts:

“(1) Subsīdijas piešķir vienīgi pārvadātājiem, ar kuriem attiecīgā pašvaldība ir noslēgusi līgumus, kas atbilst Regulas Nr. 1370/2007 prasībām.

(2) Līgumos noteikti iekļauj šādus noteikumus:

1. parametrus, uz kuriem balsta subsīdiju aprēķinu;
2. piešķirto ekskluzīvo tiesību veidu, apjomu un darbības jomu, kā arī līguma termiņu;
3. izmaksu, kas tieši saistītas ar pakalpojumu sniegšanu, piemēram, personāla izmaksu, enerģijas izmaksu, maksas par infrastruktūras, sabiedriskā transporta līdzekļu, ritošā sastāva un iekārtu, kas vajadzīgas pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, apkopi un remontu, kā arī ar pakalpojumu sniegšanu saistīto netiešo izmaksu daļu, noteikšanas mehānismus;
4. ieņēmumu no transporta biļešu pārdošanas noteikšanas mehānismus, kurus var paturēt sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs vai var atmaksāt kompetentajai iestādei, vai arī kuri var tikt savstarpēji sadalīti;
5. saprātīgu peļņas apmēru;
6. pašvaldību vadītāju un pārvadātāju pienākumu iedarbīgi pārbaudīt pasažieru regularitāti subsīdētajos pilsētu un starppilsētu pārvadājumu maršrutos.

[..]

(4) Ja pārvadātāji neievēro līguma noteikumus, pašvaldības vadītāji var samazināt subsīdiju apjomu un arī apturēt to piešķiršanu.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 Ar 2013. gada 14. augusta lēmumu Burgasas [*Burgas*] (Bulgārija) pašvaldības vadītājs atļāva Pomorijas [*Pomorie*] pašvaldības vadītājam uz laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus, tieši piešķirt sabiedriskā pakalpojuma līguma slēgšanas tiesības Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 5. punkta izpratnē attiecībā uz pasažieru transportu, izmantojot autobusu, noteiktos maršrutos. Šāda līguma noslēgšanas mērķis bija novērst sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojuma pārtraukšanu attiecīgajos maršrutos iepriekš noslēgto līgumu beigu dēļ un vienlaicīgas jauna sabiedrisko pakalpojumu līguma piešķiršanas procedūras noslēgšanas dēļ.
- 19 2013. gada 1. novembrī, pamatojoties uz šo lēmumu, Pomorijas pašvaldība kā kompetentā vietējā iestāde un *Anhialo* kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja noslēdza līgumu, ar kuru šai sabiedrībai bija uzticēta sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojuma sniegšana attiecīgajos autobusu maršrutos (turpmāk tekstā – “aplūkojamais līgums”). Saskaņā ar šī līguma 2. pantu tā darbības termiņš ir līdz Publisko iepirkumu likumā paredzētās iepirkuma procedūras beigām. Turklāt atbilstoši minētā līguma 5. punktam kompetentā vietējā iestāde apņēmas Finanšu ministrijas noteiktajos termiņos samaksāt pakalpojumu sniedzējam naudas līdzekļus, kas attiecīgā gadījumā

atbilst subsīdijai atbilstoši spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem un kompensācijai par bezmaksas transportu un par pazeminātu cenu noteiktām tiesīgo pilsoņu kategorijām, piemērojot šos tiesību aktus.

- 20 2019. gada 15. janvārī aplūkotais līgums tika izbeigts Publisko iepirkumu likumā paredzētajā procedūrā. Tā kā nav strīda par to, ka *Anhialo* sniedza šajā līgumā paredzētos transporta pakalpojumus, šī sabiedrība Pomorijas pašvaldībai pieprasīja samaksāt atlīdzību, kas tai bija jāmaksā saskaņā ar minēto līgumu par laikposmu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim. Pomorijas pašvaldība tai samaksāja summu 3690 Bulgārijas levu (BGN) (aptuveni 1886 EUR), kas atbilst kopējai to līdzekļu summai, kuri noteikti un pārskaitīti no Bulgārijas Republikas centrālā budžeta šai pašvaldībai kā subsīdijas transportam pilsētā un starppilsētu transportam.
- 21 Apstrīdot šīs summas apmēru, *Anhialo* cēla prasību *Rayonen sad Pomorie* (Pomorijas rajona tiesa, Bulgārija). Grāmatvedības tiesu ekspertīzē tika noteikta neto finansiālā ietekme uz šo sabiedrību attiecīgajā laikposmā Regulas Nr. 1370/2007 pielikuma normu un 2015. gada noteikumu 55. panta izpratnē. Šajā ekspertīzē tika konstatēts, ka sabiedrisko pakalpojumu saistību neto finanšu ietekme uz minēto sabiedrību bija aptuveni 86 000 BGN (aptuveni 43 800 EUR). Šajā tiesā *Anhialo* lūdza samaksāt daļu no nesamaksātās summas, proti, 24 931,60 BGN (aptuveni 12 700 EUR).
- 22 Ar 2021. gada 8. novembra spriedumu *Rayonen sad Pomorie* (Pomorijas rajona tiesa) šo prasību apmierināja. Šī tiesa citastarp uzskatīja, ka kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu mērķis Regulas Nr. 1370/2007 izpratnē ir novērst neto negatīvo finansiālo ietekmi, ko pakalpojumu sniedzējs cieš sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas dēļ. Tā uzskatīja, ka Pomorijas pašvaldība nevar apgalvot, ka *Anhialo* nebija tiesību uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu tādēļ, ka attiecīgajā līgumā nebija ietverti 2015. gada noteikumu 56. panta 2. punktā paredzētie obligātie nosacījumi, jo šis līgums tika noslēgts 2013. gada 1. novembrī, tas ir, pirms šo noteikumu pieņemšanas.
- 23 Pomorijas pašvaldība iesniedza apelācijas sūdzību *Okrazhen sad – Burgas* (Burgasas apgabaltiesa, Bulgārija), iesniedzējtiesā. Tā apgalvo, ka, tā kā Regulai Nr. 1370/2007 ir tieša iedarbība, sākot no tās pieņemšanas dienas, proti, 2007. gada 23. oktobra, tās 4. panta 1. punktā paredzētās prasības ir spēkā no šī datuma un to neesamība attiecīgajā līgumā atņem jebkādu pamatu subsīdijas samaksai. Pomorijas pašvaldība no aplūkojamā līguma 5. punkta secina, ka tās pienākums pārskaitīt subsīdijas ir nevis beznosacījuma, bet gan pakārtots valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto nosacījumu izpildei. Tādējādi, ja pašvaldības budžetā nav samaksāta subsīdija no valsts centrālā budžeta, tai nevar pārvest, ka pārvaldītājiem nav samaksāta nekāda kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu. Visbeidzot, pašvaldība apgalvo, ka tā pati nevar noteikt kompensāciju un subsīdiju apmēru un tā var tikai mērķtiecīgi sadalīt tai šajā sakarā piešķirtās summas.
- 24 *Anhialo* iesniedzējtiesā apgalvo, ka tā, kā izriet no grāmatvedības tiesu ekspertīzes, ir ievērojuši visas Regulā Nr. 1370/2007 un 2015. gada noteikumos paredzētās prasības. Tā apgalvo, ka iebildums par to, ka valsts ir atbildīga par subsīdiju samaksu pašvaldībai, nav pamatots. Tās ieskatā šo noteikumu 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka par sabiedriskā transporta līgumu atbilstību Regulai Nr. 1370/2007 pilnībā ir atbildīgas pašvaldības. Tāpēc subsīdiju piešķiršana no valsts centrālā budžeta esot atkarīga tikai no attiecīgās pašvaldības un no tā, vai tā ir ievērojuši juridiskās prasības attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tādējādi Pomorijas pašvaldībai, kurai ir jānodrošina sabiedriskais transports savā teritorijā,

jebkurā gadījumā esot pienākums ieinteresētajam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam maksāt pilnu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu neatkarīgi no tā, vai subsīdija tam ir tikusi piešķirta.

- 25 Iesniedzējtiesa norāda, ka 2015. gada noteikumi tika pieņemti, pamatojoties uz Autotransporta likumu redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, it īpaši tā nobeiguma noteikumu 4. panta 1. punktu, un ka šo noteikumu 2. panta 1. punktā ir paredzēts, ka līdzekļi tiek piešķirti līdz summai, kas noteikta valsts budžeta likumā par attiecīgo gadu. Tā arī norāda, ka atbilstoši minēto noteikumu 56. panta 1. punktam subsīdijas tiek piešķirtas tikai tiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem, ar kuriem attiecīgā pašvaldība ir noslēgusi līgumus, kuri atbilst Regulā Nr. 1370/2007 paredzētajām prasībām. Kompetentās iestādes valsts tiesisko regulējumu esot interpretējušas tādējādi, ka, lai varētu samaksāt kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, tajā ir prasīts, lai tā būtu paredzēta šajā likumā un pārskaitīta kompetentajai iestādei. Tomēr Regulā Nr. 1370/2007, it īpaši tās 6. panta 1. punktā, neesot ietverta šāda prasība attiecībā uz sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas samaksu.
- 26 Tāpēc iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šī regula ļauj dalībvalstij paredzēt papildu prasības un ierobežojumus attiecībā uz kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu samaksu pārvaldītājam par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi, ko veic pārvaldītājs.
- 27 Turklāt aplūkojamajā līgumā neesot definēti parametri, pamatojoties uz kuriem tiek aprēķināta kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, bet šajā ziņā esot ietverta atsauce uz valsts tiesisko regulējumu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, tā kā Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā ir paredzēts, ka šos parametrus nosaka “pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgumos un vispārējos noteikumos”, saikļa “un” izmantošana varētu tikt interpretēta tādējādi, ka pietiek ar to, ka parametri kompensācijas maksājumu aprēķināšanai tiek noteikti vispārējos noteikumos, tas ir, noteikumos, kas pieņemti atbilstoši 2015. gada noteikumiem un iepriekš – atbilstoši 2005. gada 4. aprīļa Noteikumiem Nr. 3. Cita interpretācija būtu tāda, ka šie parametri noteikti ir jānosaka ne tikai vispārējos noteikumos, bet arī sabiedrisko pakalpojumu līgumā šīs regulas izpratnē.
- 28 Šādos apstākļos *Okrazhen sad – Burgas* (Burgasas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai ar Regulas [Nr. 1370/2007] normām ir atļauts, ka dalībvalsts ar valsts tiesību aktiem vai iekšējiem noteikumiem attiecībā uz kompensācijas samaksu pārvaldītājam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi nosaka papildu prasības un ierobežojumus, kas nav paredzēti šajā regulā?
- 2) Vai Regulas [Nr. 1370/2007] 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts pieļauj kompensācijas samaksu pārvaldītājam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi, ja parametri, uz kuru pamata tiek aprēķināta subsīdija, nav iepriekš noteikti sabiedrisko pakalpojumu līgumā, bet ir iepriekš noteikti vispārējos noteikumos un ja maksājamās kompensācijas neto finansiālā ietekme vai apmērs ir noteikts saskaņā ar [šajos noteikumos] paredzēto mehānismu?”

Par pirmo jautājumu

- 29 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru kompensācija, ko kompetentā iestāde maksā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu līguma izpildi, var tikt piešķirta šim pakalpojumu sniedzējam tikai tad, ja šai kompensācijai atbilstošie līdzekļi ir paredzēti likumā par šīs dalībvalsts budžetu attiecīgajā gadā un ir pārskaitīti šai iestādei.
- 30 Jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1370/2007 1. panta 1. punkta pirmajai daļai tās mērķis ir atbilstoši Savienības tiesību aktiem noteikt, kā kompetentās iestādes var rīkoties sabiedriskā pasažieru transporta jomā, nodrošinot vispārējas nozīmes pakalpojumus, lai tostarp to būtu vairāk, tie būtu drošāki, kvalitatīvāki vai ar mazākām izmaksām, nekā tas būtu panākams ar tirgus spēkiem vien.
- 31 Lai to nodrošinātu, šīs regulas 1. panta 1. punkta otrajā daļā ir definēti nosacījumi, atbilstoši kuriem kompetentās iestādes, kad tās uzliek saistības sniegt sabiedriskos pakalpojumus vai slēdz attiecīgus līgumus par šādiem pakalpojumiem, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem kompensē radušās izmaksas un/vai kā atlīdzību par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi piešķir ekskluzīvas tiesības.
- 32 Tādējādi Regulā Nr. 1370/2007 ir ietverti īpaši noteikumi, kuros ir paredzēta intervences kārtība vispārējā publiskā iepirkuma režīmos, kuru mērķis ir ieviest tiesisko regulējumu kompensāciju un/vai ekskluzīvu tiesību piešķiršanas jomā attiecībā uz izmaksām, kas radušās, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības (spriedums, 2023. gada 21. decembris, DOBELES AUTOBUSU PARKS u.c., C-421/22, EU:C:2023:1028, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Šīs regulas 3. panta 1. punktā, kas ir viens no šo tiesisko regulējumu veidojošajām tiesību normām, ir paredzēts, ka, ja dalībvalsts kompetentā iestāde nolemj izvēlētajam pakalpojumu sniedzējam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi piešķirt ekskluzīvas tiesības un/vai kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu pēc viņa izvēles, lai kāds būtu to raksturs, tā to dara atbilstoši sabiedrisko pakalpojumu līgumam, tādējādi šī tiesību norma nosaka principu, saskaņā ar kuru sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības un ar tām saistītās kompensācijas ir jānosaka atbilstoši šādam līgumam (spriedums, 2023. gada 21. decembris, DOBELES AUTOBUSU PARKS u.c., C-421/22, EU:C:2023:1028, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 No Regulas Nr. 1370/2007 6. panta 1. punkta pirmā teikuma skaidri izriet, ka kompensācijai, kas ir saistīta ar šādu sabiedrisko pakalpojumu līgumu, lai kādi būtu tās noteikumi, ir jāatbilst šīs regulas 4. pantā paredzētajām prasībām, kurā ir noteikts tā obligātais saturs.
- 35 Turklāt saskaņā ar šī 6. panta 1. punkta otro teikumu kompensācijai, ja tā tiek piešķirta bez uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu, arī ir jāatbilst Regulas Nr. 1370/2007 pielikumā sīki izstrādātajiem noteikumiem par kompensācijas aprēķināšanu, kuru mērķis, kā izriet no tās 27. apsvēruma, ir nodrošināt gan kompensācijas apmēra adekvātumu, gan sabiedrisko pakalpojumu efektivitāti un kvalitāti. Tā tas it īpaši ir sabiedrisko pakalpojumu līguma gadījumā – kā pamatlietā –, kura slēgšanas tiesības kompetentā vietējā iestāde šīs regulas 2. panta h) punkta izpratnē ir tieši piešķirusi sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam kā ārkārtas pasākumu atbilstoši minētās regulas 5. panta 5. punktam.

- 36 Pirmkārt, Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā ir precizēts, ka sabiedrisko pakalpojumu līgumos neatkarīgi no to noslēgšanas nosacījumiem objektīvi un pārskatāmi iepriekš ir jānosaka parametri, uz kuru pamata ir jāaprēķina kompensācija, ja tā ir paredzēta.
- 37 Otrkārt, ja sabiedrisko pakalpojumu līgums ir noslēgts bez konkursa iepriekšējas izsludināšanas procedūras, šīs regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā teikumā, skatītā kopā ar tās pielikuma 2. punktu, ir paredzēts, ka šie parametri ir jānosaka tā, lai kompensācija nevarētu pārsniegt summu, kas atbilst sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja neto finansiālajai ietekmei, ko rada sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpilde. Šī summa tiek iegūta, no izmaksām, kas radušās, izpildot šādas saistības, atskaitot to pozitīvo finansiālo ietekmi un tarifu ieņēmumus, kas gūti, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, un pieskaitot iegūto rezultātu “samērīgas peļņas” apmērā, ko var sagaidīt jebkurš pakalpojumu sniedzējs.
- 38 Kā izriet no Regulas Nr. 1370/2007 9. un 30. apsvēruma, šādu pienākumu attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu līgumā nolīgto atlīdzību mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgas attieksmes, samērīguma un pārskatāmības principu ievērošanu, jo pēdējam minētajam principam ir vēl jo būtiskāka nozīme, ja sabiedrisko pakalpojumu līgums piešķir kompensāciju bez konkursa iepriekšējas izsludināšanas procedūras.
- 39 Protams, no Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem izriet, ka kompetentajām iestādēm, ciktāl tām ir pienākums noteikt sabiedriskā pakalpojuma sniedzējam izmaksājamās kompensācijas aprēķināšanas parametrus, noteikti ir zināma rīcības brīvība, izstrādājot kompensācijas shēmu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. decembris, DOBELES AUTOBUSU PARKS u.c., C-421/22, EU:C:2023:1028, 42. punkts), kas tomēr ir stingri reglamentēts šī 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā teikumā un šīs regulas pielikumā ietvertajos detalizētajos noteikumos, ja, kā tas ir pamatlietā, kompensācija tiek piešķirta atbilstoši sabiedrisko pakalpojumu līgumam bez konkursa iepriekšējas izsludināšanas procedūras.
- 40 Tomēr saskaņā ar Tiesas judikatūru dalībvalstīm, īstenojot tām ar regulu piešķirto novērtējuma brīvību, kura saskaņā ar LESD 288. panta otro daļu uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, ir jāizmanto šī novērtējuma brīvība šīs regulas noteikumu robežās, lai neapdraudētu tās saturu un mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 28. aprīlis, *Meta Platforms Ireland*, C-319/20, EU:C:2022:322, 58. un 60. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 41 Kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 43. un 44. punktā, kompensācija, kuras summa, kas samaksāta sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam atbilstoši sabiedrisko pakalpojumu līgumam, pati ir atkarīga no katru gadu likumā par attiecīgās dalībvalsts budžetu noteikto līdzekļu summas un šo līdzekļu vēlākas pārskaitīšanas vietējai kompetentajai iestādei, ir balstīta uz aprēķina parametriem, kuros nav ievērotas no Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta, skatot to kopsakarā ar tās pielikuma 2. punktu, izrietošās prasības. Proti, pretēji šo tiesību normu prasībām šādi parametri, pirmkārt, nav objektīvi un pārskatāmi noteikti iepriekš un, otrkārt, tiem nav nekāda sakara ar sabiedriskā transporta pakalpojuma saistību izpildes neto finansiālo ietekmi uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju.
- 42 Tāpēc ir jākonstatē, ka šāds kompensāciju režīms neļauj attiecīgajam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam sabiedrisko pakalpojumu līguma noslēgšanas brīdī pietiekami precīzi noteikt, kādu kompensāciju tam ir tiesības saņemt no kompetentās iestādes kā atlīdzību par tā sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi.

- 43 Šajā ziņā, ņemot vērā nedrošību, ko rada pārskatāmības trūkums attiecībā uz kompensācijas, kas var tikt samaksāta, apmēru, šis režīms var apdraudēt Regulas Nr. 1370/2007 mērķi, kas, kā izriet jau no šī sprieduma 30. punkta, ir definēt kompensācijas piešķiršanas nosacījumus, lai garantētu vienlīdzīgos konkurences apstākļos sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanu gan efektīvi, gan finansiāli rentabli, lai sasniegtu augstu šo pakalpojumu kvalitātes līmeni (spriedums, 2023. gada 21. decembris, DOBELES AUTOBUSU PARKS u.c., C-421/22, EU:C:2023:1028, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 No tā izriet, ka šāds režīms pārsniedz novērtējuma brīvību, kas dalībvalstīm ir atzīta Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, lai noteiktu sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas režīmus.
- 45 Tāpēc uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru kompensācija, ko kompetentā iestāde maksā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam par sabiedrisko pakalpojumu līguma izpildi, šim pakalpojumu sniedzējam var tikt piešķirta tikai tad, ja šai kompensācijai atbilstošie naudas līdzekļi ir paredzēti likumā par šīs dalībvalsts budžetu attiecīgajā gadā un ir pārskaitīti šai iestādei.

Par otro jautājumu

- 46 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru kompetentajai iestādei ir atļauts sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam samaksāt kompensāciju saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu līguma izpildi, ja parametri, uz kuru pamata šī kompensācija tiek aprēķināta, nav vis noteikti šajā līgumā, bet objektīvi un pārskatāmi ir paredzēti iepriekš, vispārīgos noteikumos, kas nosaka minētās kompensācijas apmēru.
- 47 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. oktobris, *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato* (Sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma tieša piešķiršana), C-515/18, EU:C:2019:893, 23. punkts).
- 48 Pirmām kārtām, attiecībā uz Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējumu jānorāda, ka saskaņā ar to sabiedrisko pakalpojumu līgumos “un” vispārīgajos noteikumos saskaņā ar šīs tiesību normas i) punktu objektīvi un pārskatāmi iepriekš ir jāparedz parametri, uz kuru pamata ir jāaprēķina kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, ja tā ir paredzēta.
- 49 No šī formulējuma skaidri izriet, ka to aktu vidū, kas ļauj noteikt kompensācijas apmēru, ir ne tikai sabiedrisko pakalpojumu līgumi, bet arī vispārīgie noteikumi, kas Regulas Nr. 1370/2007 2. panta l) punktā ir definēti kā pasākumi, kuri bez diskriminācijas ir piemērojami visiem viena veida sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, par kuru ir atbildīga kompetentā iestāde.
- 50 No tā izriet, ka Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā nav prasīts, lai visi sabiedrisko pakalpojumu līgumā paredzētās kompensācijas aprēķināšanas parametri būtu definēti šādā līgumā, bet vienīgi ir prasīts, lai šie parametri tiktu noteikti iepriekš objektīvā un pārskatāmā veidā vai nu sabiedriskā pakalpojuma līgumā, vai arī vispārējos noteikumos.

- 51 Otrām kārtām, šo interpretāciju apstiprina arī šīs normas konteksts. Proti, Regulas Nr. 1370/2007 2. panta i) punktā ir paredzēts, ka jēdzienā “pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgums” ietilpst juridiski saistoši akti, kuros ir apliecināta vienošanās starp kompetento iestādi un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju, lai tam uzticētu tādu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pārvaldību un sniegšanu, uz kuriem attiecas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības. Šajā tiesību normā turklāt ir precizēts, ka atbilstoši dalībvalstu tiesību aktiem sabiedrisko pakalpojumu līgums var būt arī kompetentās iestādes pieņemts lēmums individuāla, leģislatīva vai reglamentējoša akta formā vai tajā ir ietverti nosacījumi, saskaņā ar kuriem šī iestāde pati sniedz pakalpojumus vai uztic to sniegšanu iekšējam pakalpojumu sniedzējam.
- 52 No tā izriet, kā tas ir apstiprināts arī Regulas Nr. 1370/2007 9. apsvērumā, ka, ņemot vērā pastāvošās atšķirības starp dalībvalstu tiesību sistēmām, jēdziens “pakalpojumu valsts [sabiedrisko pakalpojumu] līgums” šīs regulas izpratnē ir jāsaprot plašā nozīmē un aptver ne tikai līgumiska rakstura darbības, bet arī dažāda rakstura aktus, it īpaši leģislatīvus un reglamentējošus aktus. No tā izriet, ka šāds līgums var būt vispārējs tiesību akts, ar kuru sabiedriskā pakalpojuma pārvaldība tiek piešķirta kādam saimnieciskās darbības subjektam, un administratīvs akts, kurā ir sīki izklāstītas ar šo pakalpojumu saistītās prasības, tādējādi apstiprinot, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumā 54. punktā, ka kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu aprēķināšanas parametri var tikt noteikti, atsaucoties uz vispārējiem normatīviem vai administratīviem noteikumiem.
- 53 Trešām kārtām, attiecībā uz Regulas Nr. 1370/2007 mērķiem jāatgādina, kā tas jau ir norādīts šī sprieduma 36. un 38. punktā, ka pārskatāmības mērķim ir būtiska nozīme saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas aprēķināšanas parametriem, it īpaši, ja sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas tiesības nav piešķirtas konkursa procedūrā.
- 54 Lai sasniegtu šo mērķi, nav nepieciešams, lai visi kompensācijas aprēķināšanas parametri būtu paredzēti sabiedrisko pakalpojumu līgumā, kas noslēgts starp kompetento valsts iestādi un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju. Tā kā vispārīgie noteikumi par šādiem parametriem atbilstoši Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktam ir iepriekš objektīvi un pārskatāmi noteikti un turklāt, ja nav konkursa iepriekšējas izsludināšanas procedūras, tiek ievēroti sīki izstrādātie noteikumi, kas izklāstīti šīs regulas pielikumā, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs var ar prasīto precizitāti noteikt kompensācijas apmēru, kas tam pienākas par tam noteikto sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi.
- 55 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kompetentajai iestādei ir atļauts maksāt kompensāciju sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, izpildot sabiedrisko pakalpojumu līgumu, ja parametri, uz kuru pamata šī kompensācija tiek aprēķināta, nav noteikti šajā līgumā, bet ir noteikti iepriekš, objektīvi un pārskatāmi, vispārējos noteikumos, kuros ir noteikts minētās kompensācijas apmērs.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru kompensācija, ko kompetentā iestāde maksā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam par sabiedrisko pakalpojumu līguma izpildi, šim pakalpojumu sniedzējam var tikt piešķirta tikai tad, ja šai kompensācijai atbilstošie naudas līdzekļi ir paredzēti likumā par šīs dalībvalsts budžetu attiecīgajā gadā un ir pārskaitīti šai iestādei.

- 2) Regulas Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kompetentajai iestādei ir atļauts maksāt kompensāciju sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, izpildot sabiedrisko pakalpojumu līgumu, ja parametri, uz kuru pamata šī kompensācija tiek aprēķināta, nav noteikti šajā līgumā, bet ir noteikti iepriekš, objektīvi un pārskatāmi, vispārējos noteikumos, kuros ir noteikts minētās kompensācijas apmērs.

[Paraksti]